

РЕШЕНИЕ

№ 6693

гр. София, 07.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **9006** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр.
чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С постановено на 06.08.2012 г. по н. а. х. дело № 23628/ 2011 г. по описа на Софийски
районен съд, НО, 100 състав решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/
№ 12039 0167268/ 17.10.2011 г., издадено от С. П., заместник директор на ТД на НАП
С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв на
основание чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС за допуснати нарушения на чл. 41, ал.
2 от Наредба № Н 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в
търговските обекти чрез фискални устройства на МФ.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е
обжалвано от името на санкционирания търговец. Релевирано е основание за
неправилно приложение на материалния закон – чл. 28 ЗАНН, аргументирано
подробно. Искането до съда е за отмяната му и за отмяна на потвърденото с него
наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Юрк. Ц., редовно упълномощен от административно – наказващия орган, моли
решението да бъде оставено в сила.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска
прокуратура.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, съдът намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Л. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство. Въз основа на доказателствата, събрани по делото, СРС е приел за установено по несъмнен начин, че на 13.08.2011 г. в [населено място], в търговски обект, стопанисван от касатора в Търговски център, намиращ се на [улица] в С. при направена проверка на книгата за дневни финансови отчети на фискално устройство с ИН ДТ220292 и ФП 02220292 не се съхраняват в книгата за дневни финансови отчети за 2011 г. електронната контролна лента в касовата книга за периода 01.01.2011 г. – 13.08.2011 г. – нарушение по чл. 41, ал. 2, от Наредба № Н 18/ 13.12.2006 г. на МФ.

Съгласно чл. 185, ал. 2 от ЗДДС /в редакция към датата на извършване на нарушението/ лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1.

Разпоредбата на чл. 42, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства предвижда в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 да се отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период. В ал. 2 на чл. 41 е предвидено задължението визираните отчети да се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода. Задължени субекти по смисъла на чл. 3 са всички лица, осъществяващи продажби на стоки или услуги във или от търговски обект.

Нарушението по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/ 2006 г. на МФ е едно от

изпълнителните деяние по чл. 185, ал. 2 от ЗДДС - от обективна страна е необходима кумулативната даденост на следните елементи – първо - да е отпечатан съкратен отчет на фискалната памет на устройството за съответния период и второ - отпечатаният отчет да не се съхранява в книгата на страницата за датата на последния ден от периода. По отношение на разглеждания санкционен акт същите са установени по безспорен начин – в книгата за дневните финансови отчети на търговския обект, стопанисван от [фирма], не са констатирани закрепени съкратени отчети на последните дати на месечните периоди от 01.01.2011 г. до датата на проверката - 13.08.2011 г., без оглед на това дали такива са отпечатани и къде се съхраняват.

Не е налице по – благоприятен закон ЗИД ЗДДС, ДВ бр. 54/ 2012 г., в сила от 17.07.2012 г. – с измененията се разширява кръгът задължения, чието неизпълнение се санкционира по чл. 185, ал. 2. Запазено е законодателното разрешение, че когато нарушението не обуславя неотразяване на приходи се налагат санкциите по чл. 185, ал. 1 ЗДДС.

Изводът за неприложимост на чл. 28 ЗАНН се обосновава първо от тежестта на нарушението – то би било съставомерно дори да не бе закрепен само един от месечните отчети за периода 01.01.2011 г. – 13.08.2011 г. Второ - касае се за деяние, чията обществена опасност не е явно незначителна. Най – сетне, регламентацията, дадена в Наредба № Н 18/ 2006 г. е насочена към обезпечаване на фискалната отчетност. В самия състав на нарушението е предвидено налагане на по – лрека санкция в случаите, когато то не води до неотразяване на приходи.

Не е налице и явна несправедливост на наложеното наказание имуществена санкция. Наказанието е „явно несправедливо”, когато не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по чл. 12 ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правов ред /лична превенция/ и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани /генерална превенция/. В разглеждания случай наказанието е наложено в размер на законовия минимум, което изключва възможността дружеството да се позове на това касационно основание.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението, постановено на 06.08.2012 г. по н. а. х. дело № 23628/ 2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 100 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

